

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58

E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____

Державна митна служба України розглянула скаргу

_____ (вх. Держмитслужби № _____) на рішення _____ митниці Державної митної служби України в частині відновлення режиму вільної торгівлі та повернення з держбюджету України митних платежів, сплачених за митною декларацією від _____ № _____, і повідомляє наступне.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та

постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Статтею 36 Кодексу встановлено, що положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, крім тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України тощо.

Відповідно до статті 26 Глави 1 «Національний режим та доступ товарів на ринки» розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) положення цієї Глави застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

Для цілей цієї Глави «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Згідно із Рішенням Підкомітету Україна - ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 про внесення змін до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами - з іншої сторони» з 1 грудня 2023 року в Україні до 1 січня 2025 року застосовувались положення правил визначення походження, що містяться в Доповненні I, і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), до якої Україна приєдналася згідно із Законом України від 08 листопада 2017 року № 2187-VIII, та Альтернативні правила походження Конвенції.

Згідно статті 15 Доповнення I до Конвенції товари, що походять з Європейської Союзу, і ввозяться на митну територію України підпадають під дію Угоди за умови подання одного документів визначеного цією статтею.

Підтвердження походження подаються до митних органів Договірної сторони-імпортера згідно з чинним порядком цієї країни. Ці органи можуть вимагати здійснення перекладу підтвердження походження, а також подання разом із митною декларацією на ввезення заявки імпортера про те, що ввезені товари відповідають умовам, необхідним для застосування цієї Угоди (стаття 24 Доповнення I до Конвенції).

Пунктом 2 статті 31 Доповнення I до Конвенції визначено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати один одному, через компетентні митні адміністрації у перевірці достовірності сертифікатів з перевезення товару EUR.1, декларацій про походження та правильності інформації, що міститься в цих документах.

Статтею 32 Доповнення I до Конвенції визначено, що подальші перевірки підтверджень походження мають здійснюватися у довільному порядку або тоді, коли митні органи Договірної сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви в достовірності таких документів, статусі походження відповідних товарів або виконанні інших вимог цієї Конвенції.

Перевірка має бути здійснена митними органами Договірної сторони - експортера. Для виконання цього завдання вони мають право вимагати будь-яких доказів і здійснювати будь-яку перевірку рахунків експортера та інші перевірки, які вважатимуть належними.

Якщо митні органи Договірної сторони імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для товарів, щодо яких здійснюється перевірка, до надходження результатів цієї перевірки, імпортеру пропонується видача продукції із застосуванням будь-яких запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними (пункт 4 цієї статті).

Митні органи, на запит яких була здійснена перевірка, мають бути якнайшвидше повідомлені про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є перевірені документи достовірними та чи розглядувані товари можуть бути визнані такими, що походять з однієї з Договірних Сторін і відповідають іншим вимогам цієї Конвенції.

Згідно з частиною першою статті 361 Кодексу на митні органи покладено роботу з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів (управління ризиками). Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

Частиною другою статті 361 Кодексу встановлено, що митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа затверджений наказом Міністерства фінансів України 30.05.2012 № 631 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 серпня 2012 року за № 1360/21672 (далі – Порядок).

У всіх випадках відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення оформлюється картка відмови за формою, наведеною в додатку 2 до цього Порядку (пункт 7.1 Порядку).

У картці відмови зазначаються причини відмови, наводяться вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення (пункт 7.2 Порядку).

Уповноваженою особою від [REDACTED] (далі – декларант) було заявлено до митного оформлення товар «[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]» (далі – товар).

Декларування товару відповідно до митного режиму імпорту (випуску для вільного обігу) здійснено декларантом шляхом подання [REDACTED] до [REDACTED] митниці митної декларації (реєстраційний № [REDACTED]) із зазначенням коду товару [REDACTED] згідно з УКТЗЕД (графа 33 митної декларації), та із застосуванням преференційного режиму оподаткування (графа 36 митної декларації) в рамках Угоди (преференція по сплаті ввізного мита за кодом «[REDACTED]» у сумі [REDACTED] грн).

Для підтвердження преференційного походження товару декларантом разом із митною декларацією поданий сертифікат з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED], відомості про який зазначені у графі 44 митної декларації за кодом документу «0954» згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України 20.09.2012 № 1011.

При внесенні до графи 44 митної декларації відомостей про сертифікат з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED] перед кодом документа «0954» декларантом відповідно до Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа, затвердженого наказом Міністерства фінансів України 30 травня 2012 року № 651 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14 серпня 2012 р. за № 1372/21684, проставлений символ "d" (ознака документа, який відповідно до Митного кодексу України не

подається митному органу одночасно з митною декларацією та зберігається декларантом).

У зв'язку із наявними сумнівами щодо статусу походження товару [REDACTED] митницею відповідно до статей 32, 33 Доповнення I до Конвенції, статей 361 та 362 Кодексу ініційовано запит щодо перевірки уповноваженим митним органом [REDACTED] (країни експорту) походження товару, заявленого експортером [REDACTED] у сертифікаті з перевезення EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED].

Враховуючи вищезазначене, відповідно до статті 32 Доповнення I до Конвенції, [REDACTED] митницею шляхом складання картки відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № [REDACTED] від [REDACTED] у відношенні товару прийнято рішення про неможливість завершення митного оформлення митної декларації з реєстраційним № [REDACTED] у зв'язку із призупиненням надання преференційного режиму для товару до отримання результатів перевірки походження товару та достовірності відомостей, зазначених у сертифікаті з перевезення EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED].

Відповідно до статті 32 Доповнення I до Конвенції та статті 46 Кодексу декларантом [REDACTED] до [REDACTED] митниці подана нова митна декларація (за реєстраційним № [REDACTED] із заявленим у графі 44 сертифікатом з перевезення форми EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED]) без преференції по сплаті ввізного мита та із застосуванням запобіжних заходів у вигляді сплати ввізного мита за повною ставкою Митного тарифу України у розмірі [REDACTED] для коду товару [REDACTED] згідно з УКТЗЕД.

Оформлення Львівською митницею митної декларації № [REDACTED], заповненої у звичайному порядку, є випуском задекларованого в ній товару у заявлений митний режим імпорту (випуск для вільного обігу), товар виданий з-під митного контролю та випущено у вільний обіг на митній території України.

Відповідно до частини другої пункту 44 Положення про митні декларації, затвердженого постановою кабінету міністрів України від 21 травня 2012 р. № 450 (далі – Положення), не допускається визнання недійсною митної декларації, якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній задекларовані, після оформлення такої декларації видані з-під митного контролю.

У разі необхідності виправлення відомостей, пов'язаних з доплатою або поверненням митних платежів після завершення митного оформлення, зміни до такої митної декларації можуть вноситися шляхом заповнення та оформлення митним органом Аркуша коригування в порядку, що встановлюється Мінфіном (пункт 37 Положення).

митна декларація оформлена митницею, а задекларований в ній товар (транспортний засіб) виданий з-під митного контролю. Картка відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення за митною декларацією № митницею не складалась.

За результатами ініційованої митницею перевірки уповноважений митний орган (країни експорту) листом від № підтвердив преференційне походження товару, заявленого експортером у сертифікаті з перевезення EUR.1 від (сертифікат з перевезення товару EUR.1 від визнаний автентичним, товар отримав преференційне походження ЄС відповідно до Конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження).

Після отримання Держмитслужбою вищезазначених результатів перевірки сертифіката з перевезення товару EUR.1 від їх було надіслано листом від № в установленому порядку митниці для прийняття рішення щодо можливості відновлення режиму вільної торгівлі відповідно до статті 301 Кодексу.

З метою відновлення режиму вільної торгівлі до товару, задекларованого та випущеного у вільний обіг на митній території України згідно з оформленою митною декларацією № від , разом із листом-заявою від подало митниці оригінал дубліката сертифіката з перевезення форми EUR.1 від , вказавши у листі-заяві, що оригінал сертифіката з перевезення форми EUR.1 від імпортером втрачено.

Порядок та умови видачі дубліката сертифіката з перевезення товару EUR.1 визначені статтею 22 Доповнення I до Конвенції, а саме:

1. У випадку викрадення, втрати чи знищення сертифіката з перевезення товарів EUR.1 експортер може подати до митних органів, що видали цей сертифікат, заяву про видачу дубліката, складеного на основі експортних документів, що наявні в них.

2. Дублікат, виданий відповідно до пункту 1, повинен містити такий напис англійською мовою: "DUPLICATE".

3. Напис, наведений у пункті 2, зазначається в графі 7 дубліката сертифіката з перевезення товарів EUR.1.

4. Дублікат має містити дату видачі оригінального сертифіката з перевезення товарів EUR.1 та вважається дійсним з цієї дати.

Конвенція не передбачає обмежень щодо можливості видачі митними органами дубліката сертифіката з перевезення товару EUR.1 лише протягом терміну дії з дати видачі в Договірній Стороні-експортері викраденого, втраченого або знищеного оригінала сертифіката з перевезення товару EUR.1.

Наданий [REDACTED] митниці оригінал дублікату сертифіката з перевезення форми EUR.1 [REDACTED] від [REDACTED] не є копією відповідного сертифікату, а є його дублікатом:

виданий відповідно до пункту 1 статті 22 Доповнення I до Конвенції;

виданий на бланку EUR.1 [REDACTED],

містить у графі 7 напис англійською мовою: "DUPLICATE EUR.1 № [REDACTED]", засвідчений печаткою уповноваженого митного органу [REDACTED];

містить у графі 11 дату видачі оригінального сертифіката з перевезення товарів EUR.1 [REDACTED]).

Цією ж статтею 23 Доповнення I до Конвенції встановлено, що підтвердження про походження, що подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера після закінчення терміну їх дії можуть бути прийняті з метою застосування тарифних преференцій, якщо ці документи не були подані до встановленої кінцевої дати через виняткові обставини.

В інших випадках митні органи Договірної Сторони-імпортера можуть прийняти несвоєчасно подане підтвердження про походження, лише якщо товари були пред'явлені митним органам до закінчення терміну дії підтвердження про походження (статтею 23 Доповнення I до Конвенції).

На момент пред'явлення товару та здійснення митного оформлення [REDACTED] за МД № [REDACTED] термін дії сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] не сплинув, в тому числі його дублікату, який вважається дійсним з дати оригінального сертифіката.

Згідно з положеннями статті 25 Доповнення I до Конвенції підтвердження про походження подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера відповідно до процедур, що застосовуються в цій Стороні.

На заміну сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] [REDACTED] не може виданий сертифікат з перевезення товару EUR.1 після експорту товарів відповідно до статті 21 Конвенції, оскільки такий сертифікат прийнятий митницею для імпорту (відомості про сертифікат зазначено декларантом у встановленому порядку в графі 44 митної декларації [REDACTED] (оформлена [REDACTED]));

Враховуючи викладене, пункт 2 частини першої статті 26⁵ Кодексу, положення статей 20, 22, 23 Доповнення I до Конвенції, Порядку Державна митна служба України вирішила:

1. Частково задовольнити скаргу [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED]).

2. Zobov'yazati [REDACTED] митницю прийняти рішення щодо відновлення режиму вільної торгівлі до товару на підставі виданого відповідно до статті 22 Доповнення I до Конвенції оригінала дублікату сертифіката з перевезення форми EUR.1 [REDACTED] який є оригіналом сертифіката з

перевезення форми EUR.1 [REDACTED], виданого під час експорту товарів та заявленого під час митного оформлення у графі 44 митної декларації [REDACTED] (уповноваженим митним органом [REDACTED] підтверджено автентичність сертифіката з перевезення EUR.1 [REDACTED] та преференційне походження ЄС товару відповідно до Конвенції).

3. Вимогу щодо скасування картки відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення за митною декларації № [REDACTED] визнати безпідставною у зв'язку з відсутністю факту складання [REDACTED] митницею такої картки відмови.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Кодексу особа, яка подала скаргу, у разі її не згоди з прийнятим рішенням має право його оскарження у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]